

בש"פ 2938/14 - רמזי פחמאויב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2938/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

ה המבקש: רמזי פחמאויב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 20.4.2014 ב-עמ"י 28960-04-14
שניתנה על ידי כב' השופט כ' סעב

בשם המבקש: עו"ד רומן קלוגרמן

החלטה

1. לפני בקשה רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט כ' סעב) ב-עמ"י 28960-04-14 מיום 20.4.2014, אשר קיבל את עrrר המשיבה על ההחלטה בית משפט השלום בחיפה לדוחות את בקשה המשיבה לעצור את המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

2. נגד המבקש הוגש כתוב אישום אשר מיחס לו עבירה של התפרצויות למקום מגוריים בכוונה לבצע גנבה לפי סעיף 384(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וUBEIRAT GENIVA LEPI SUEF 384 LAOK HAUNSHIN.

עמוד 1

3. לפי המתוואר בכתב האישום, ביום 15.4.2014 התפרץ המבוקש לדירת המגורים של שכנו בכונה לגנוב. העורר נכנס بعد דלת הכניסה אשר הייתה סגורה אך לא הייתה נעולה ווגב מהדירה טלפון סלולרי מסווג "אייפון" ומטען, כל זאת בשעה שבת המשפחה לננה בדירה.

4. بد בבד עם כתב האישום הוגש בקשה למעצרו של המבוקש עד תום ההליכים המשפטיים. בית משפט השלים בחיפה (השופטת ג' בסול)קבע כי על אף עבורי המכובד של המבוקש ולמרות התעוזה והפשתות שבמעשיו, לא ניתן לבסס בעניינו את אחת מעילות המעצר הקבועות בחוק. בית משפט השלים הורה על שחרורו בתנאים מגבלים אשר יבטיחו את רוחקותו ממוקם מגוריו. בעניינו של המבוקש לא הוגש תסקير מעצר ולא הוצגו חלופות מעצר.

5. על החלטה זו הגיעו המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט קיבל את העරר וקבע כי המבוקש יישאר במעצר עד להגשת תסקיר מעצר בעניינו, אשר בו יתייחס שירות המבחן למסוכנות המבוקש לצורך קיומה של עילית מעצר וכן, במידת הצורך, תיבחן חלופת מעצר. בית המשפט ציין כי למבוקש הרשותות קודמות, בין השאר בעבירות רכוש, אלימות וסמים, אשר יחד עם נסיבות ביצוע העבירה, שכללו התפרצויות לדירה בצהרי היום בצורה המעידת על התנהלות שאינה ת邏ימאה ואקרראית ובאופן שיש בו תחכם, מצדיקים את בחינת הצורך בהחזקתו של המבוקש במעצר עד תום ההליכים. בית המשפטקבע בנוסף כי תנאי השחרור שקבע בית משפט השלים אינם מצמצמים את מסוכנות המבוקש מהמשר ביצוע עבירות, והורה כי הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים יוחזר לבית משפט השלים לאחר קבלת תסקיר המעצר. נקבע כי על בית משפט השלים לקבוע מועד מוקדם ככל הנימין להמשר שימושה בבקשתה.

הבקשה

6. הבקשה נסמכת על מספר טיעונים ובראשם הטענה כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר הורה על הארכת המעצר מבלי לקבוע שקיימת עילית מעצר ומבלתי שהתקיימו התנאים הנדרשים לצורך קביעת קיומה של עילית מעצר בעבירות רכוש. המבוקש טוען כי שגה בית המשפט כשקבע שבנסיבות ביצוע העבירה קיים תחכם וכאשר נתן משקל לעבורי הפלילי וקבע שיש הצדקה להמשר החזקתו במעצר.

7. המבוקש טוען כי עניינו מעלה שאלות עקרוניות, ובכללן שאלת התנאים הנדרשים לצורך קביעת קיומה של עילית מעצר בעבירות רכוש וסמכותו של בית המשפט להאריך מעצר מבלי לקבוע שקיימת עילית מעצר.

דיון והכרעה

8. הבקשה אינה מעלה שאלת עקרונית המצדיקה מתן רשות לעורר לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996.

9. התנאים המחייבים עילית מעצר בעבירות רכושណדנו לא אחת בפסקה, וזאת גם בנסיבות הדומות לעניינו של המבוקש (ראוי והשוו: בש"פ 11/2011 קוזלי נ' מדינת ישראל (27.02.2011) (להלן: עניין קוזלי); בש"פ 3110/3 אבו עמוד 2

עסא נ' מדינת ישראל (29.04.2013); בש"פ 5043/13 גיאן נ' מדינת ישראל (24.07.2013); בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 272 (1998)). עבירות רכוש עשוות להקים עילת מעצר והכל תלוי בנסיבות הקונקרטיות. טענותו של המבוקש נסובות סבב השאלה האם בנסיבות הקונקרטיות מתקיימת עילת מעצר. בהתאם לכך, לא ניתן לקבוע כי עניינו מעלה שאלות בעלות חשיבות ציבורית ועקרונית ואף לא מתקיימות בו נסיבות אחרות אשר עשוות להצדיק מתן רשות לעורר, בהתאם למחנים אשר הווו בפסקה (ראו והשוו: בש"פ 7950/13 רסולי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק דין של השופט צ' זילברטל (26.11.2013); בש"פ 3492/13 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 לפסק דין של השופט י' דנציגר (21.5.2013); בש"פ 2516/13 איזולאי נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 לפסק דין של השופט צ' זילברטל (11.4.2013); בש"פ 6606/13 צרפתி נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לפסק דין של השופט א' שהם (30.10.2013)).

10. בעניינו של המבוקש טרם ניתנה החלטה לגבי מעצר עד תום ההליכים. ההחלטה בית המשפט המחוזי מושא הבקשה הינה בוגדר החלטת בגיןים אשר אינה מצדיקה, לעת הזו, את התערבותנו (והשוו: בש"פ 9583/11 אלטלאלקה נ' מדינת ישראל, פסקה ו' לפסק דין של השופט א' רובינשטיין (27.12.2011); עניין קוזלי). גם אם ישנים טעםים לכך ולכאו, ובכלל זאת טעםים אשר עשויים להצדיק מתן רשות לעורר על החלטה על מעצר עד תום ההליכים, הרי שלאחר קבלת הتفسיר ומתן החלטה בבקשתה לעזר את המבוקש עד תום ההליכים, אם יהיה צורך בדבר, יוכל המבוקש להעלותם פעם נוספת.

11. בית המשפט המחוזי ציין כי על בית משפט השלום לקבוע מועד דין מוקדם ככל האפשר ואין לי אלא להציג רף לקביעתו.

12. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז בניסן התשע"ד (27.4.2014).

המשנה לנשיה